RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 71.281 van 28 januari 1998
in de zaak A. 71.579/X-6993.

In zake : 1. Paul VAN OSSELAER,
2. Myriam SCHELFHAUT,
3. Peter VAN OSSELAER,
die woonplaats kiezen bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en
E. EMPEREUR,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat P. LEFRANC,
kantoor houdende te 9000 GENT,
Koning Albertlaan 128.

tussenkomende partij :

de gemeente WAASMUNSTER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat D. LINDEMANS,
kantoor houdende te 1000 BRUSSEL,
Keizerslaan 3.

D E R A A D V A N S T A T E, Xe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Paul VAN OSSELAER, Myriam SCHELFHAUT en Peter VAN OSSELAER op 10 oktober 1996 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 9 augustus 1996 van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij, eensdeels, het beroep van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Waasmunster tegen de beslissing van 21 december 1995 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende afgifte aan Paul VAN OSSELAER-SCHELFHAUT van de bouwvergunning voor het oprichten van een stal voor

rundvee en zoogkoeien met sleufsilo’s en mestopslag aan de Pelkemstraat te Waasmunster op percelen, kadastraal bekend, Sectie B, nrs. 1044 en 1045, wordt ingewilligd, anderdeels, de beroepen beslissing vernietigd;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur J. BOVIN;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 21 november 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 januari 1998;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M. VRINTS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat E. EMPEREUR die verschijnt voor verzoekers, van Advocaat P. LEFRANC die verschijnt voor de verwerende partij en, van Advocaat T. LAMBERT, die loco Advocaat D. LINDEMANS verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur J. CLEMENT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Gelet op het bij artikel 90, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State vereiste advies van de Auditeur-generaal;

Overwegende dat de gemeente Waasmunster met een verzoekschrift van 12 november 1997 vraagt om in het administratief kort geding te mogen tussenkomen;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat de vordering niet ontvankelijk is; dat er vooralsnog geen noodzaak bestaat om over de opgeworpen exceptie uitspraak te doen; dat een onderzoek van en een uitspraak over die exceptie zich slechts zouden opdringen indien zou blijken dat de grondvoorwaarden voor schorsing vervuld zijn;

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat verzoekers "3 middelen en 29 schendingen in een 36 bladzijden tellend verzoekschrift (aanvoeren,) te beantwoorden door de verwerende partij binnen een termijn van acht dagen (,) terwijl de verzoekende partijen zelf de volledige annulatietermijn hebben aangewend voor het opstellen van hun grieven...";

Overwegende dat de partijen de termijnen bepaald in het procedurereglement hebben nageleefd; dat de opmerking van de verwerende partij zonder nut is;

Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

Overwegende dat, wat de eerste voorwaarde betreft, verzoekers een eerste middel aanvoeren dat luidt als volgt :

"Eerste middel, genomen uit de schending van artikel 55 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, uit de schending van de Wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen en het Decreet van 23 oktober 1991 van het Vlaamse Gewest op de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Regering, en genomen uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het motiveringsbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel,

doordat, de minister in de bestreden beslissing overweegt 'dat de betekening van de beslissing gebeurde op 29 januari 1996; dat het beroep van het college van burgemeester en schepenen ingesteld werd binnen dertig dagen na ontvangst van de beslissing; dat het dienvolgens ontvankelijk is', hoewel de betekening van de beslissing van de bestendige deputatie dateert van 25 januari 1996 en het beroep werd ingesteld op 28 februari 1996,

terwijl, overeenkomstig artikel 55, § 2 van de Stedenbouwwet het college van burgemeester en schepenen alsook de gemachtigde ambtenaar bij de Koning in beroep kunnen komen binnen dertig dagen na de ontvangst van de beslissing van de bestendige deputatie tot verlening van een vergunning,

zodat, de bestreden beslissing, het beroep van het college van burgemeester en schepenen onontvankelijk had moeten verklaren, en bij gebreke hieraan het in het middel aangehaalde wetsartikel en beginselen schendt";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat "het eerste middel onontvankelijk (is) in de mate dat het de schending aanvoert van de uitdrukkelijke motiveringswet van 29 juli 1991, van het decreet openbaarheid bestuursdocumenten van 23 oktober 1991, het motiverings-, het zorgvuldigheids- en het redelijkheidsbeginsel, nu niet is aangetoond hoe deze bepalingen werden geschonden"; dat zij daaraan toevoegt :

"In casu werd het beroep door het college van burgemeester en schepenen ingediend bij aangetekend schrijven van 28.02.1996 en bij de verwerende partij toegekomen op 29.02.1996 (stuk 10).

Het beroep werd dus stellig binnen de wettelijk toegelaten beroepstermijn ingediend";

Overwegende dat het middel de tekortkoming aan de er in genoemde bepalingen aanwijst; dat de exceptie niet gegrond is; dat voorts het gemeentebestuur de beslissing van de bestendige deputatie heeft ontvangen op 29 januari 1996, zodat het beroep lijkt te zijn ingesteld binnen de voorgeschreven termijn; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het tweede middel luidt als volgt :

"Tweede middel, genomen uit de schending van de artikelen 1, 2 en 12 van de Wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, de schending van het gewestplan 'Sint-Niklaas-Lokeren' vastgesteld bij koninklijk besluit van 7 november 1978, genomen uit de schending van artikel 11.4.1. van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, uit de schending van de Wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen en het Decreet van 23 oktober 1991 van het Vlaamse Gewest op de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Regering, en genomen uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in het bijzonder het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel,

doordat, het bestreden besluit volgend onderdeel uit het advies van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Land overneemt : 'Het betreft een bedrijfsverplaatsing van het gedeelte rundvee van een volwaardig bedrijf dat twee bedrijfszetels uitbaat : het voormalig schoonouderlijk bedrijf met mestvarkens en het voormalig ouderlijk bedrijf met zoogkoeien en mestvee ... Een concentratie van alle bedrijfsactiviteiten op een bestaande bedrijfszetel is aangewezen ... De rundveehouderij is op zich onvolwaardig. Enkel voor dit deel van het bedrijf kan geen nieuwe inplanting in agrarisch gebied verantwoord worden. Een nieuwe inplanting dient alle bedrijfsactiviteiten van het bestaande bedrijf te omvatten', en daarbij overweegt 'dat aldus kan worden gesteld dat niet wordt voldaan aan de door dit advies gestelde voorwaarden, zodat zich reeds op dit vlak stedenbouwkundige inconveniënten stellen',

terwijl, overeenkomstig artikel 14.4.1. van voormeld koninklijk besluit van 28 december 1972, in een agrarisch gebied 'de voor het bedrijf noodzakelijke gebouwen, de woning van de exploitanten, benevens verblijfsgelegenheid voor zover deze een integrerend deel van een leefbaar bedrijf uitmaakt, en eveneens para-agrarische bedrijven' zijn toegestaan, en Uw Raad reeds heeft geoordeeld dat het begrip 'leefbaar bedrijf' niet kan worden uitgelegd in de zin van economisch leefbaar bedrijf, maar de vergunningverlenende overheid enkel dient na te gaan of het uit stedenbouwkundig oogpunt wel om een werkelijk landbouwbedrijf gaat, d.w.z. of aan de hand van de ingestuurde bouwplannen, in redelijkheid aangenomen kan worden dat het in de ontworpen bouwwerken onder te brengen bedrijf geen voorwendsel is om een gebouw op te trekken dat niet beantwoordt aan de bestemming agrarisch gebied,

zodat, de bestreden beslissing, door het begrip 'leefbaar bedrijf' te interpreteren in de zin van economisch leefbaar bedrijf, de in het middel aangehaalde wetsartikelen en beginselen schendt";

Overwegende dat de verwerende partij opwerpt dat het middel niet ontvankelijk is; dat zij daarvoor de redenen aanvoert die zij heeft laten gelden ter ondersteuning van de exceptie van niet-ontvankelijkheid van het eerste middel; dat de exceptie wordt verworpen om de redenen vermeld bij het eerste middel;

Overwegende dat het bestreden besluit o.m. overweegt :

"(...)

Overwegende dat bij de beoordeling van onderhavige aangelegenheid vooreerst rekening dient gehouden met het op 11 juni 1996 uitgebrachte ongunstig advies van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Land, dat onder meer stelt :

'... Het betreft een bedrijfsverplaatsing van het gedeelte rundvee van een volwaardig bedrijf dat twee bedrijfszetels uitbaat : het voormalig schoonouderlijk bedrijf met mestvarkens en het voormalig ouderlijk bedrijf met zoogkoeien en mestvee ... Een concentratie van alle bedrijfsactiviteiten op een bestaande bedrijfszetel is aangewezen ... De rundveehouderij is op zich onvolwaardig. Enkel voor dit deel van het bedrijf kan geen nieuwe inplanting in agrarisch gebied verantwoord worden. Een nieuwe

inplanting dient alle bedrijfsactiviteiten van het bestaande bedrijf te omvatten'.

dat aldus kan worden gesteld dat niet wordt voldaan aan de door dit advies gestelde voorwaarden, zodat zich reeds op dit vlak stedenbouwkundige inconveniënten stellen;

Overwegende dat ook dient opgemerkt dat uit de bovenvermelde karakteristieken van het project allereerst een grootschalig karakter naar voren komt; dat daartegenover dient gesteld dat de inplanting gebeurt in een zeer homogeen en open agrarisch gebied; dat het contrast tussen beiden te sterk is, rekening houdend met de totale oppervlakte en ook het volume van het ontwerp; dat dit ongerepte karakter van het gebied door de inplanting van dergelijk omvangrijk gebouw ten zeerste wordt verstoord, zoniet teniet wordt gedaan;

(...)";

Overwegende dat de eerst aangehaalde overweging van het bestreden besluit uit het advies van de Administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer, afdeling Land, niet de conclusie lijkt te trekken dat het bedrijf economisch niet leefbaar is, wel dat uit de bezwaren vermeld in dit advies, blijkt dat de aanvraag op stedenbouwkundig vlak, met name wat betreft de inplanting, inconveniënten stelt; dat alleszins niet de bedoelde overweging maar degene die erop volgt het determinerend motief van de weigering van de aanvraag lijkt te zijn; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat het derde middel luidt als volgt :

"Derde middel, genomen uit de schending van de artikelen 1, 2, 12 en 45 van de Wet van 25 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw, genomen uit de schending van de artikelen 11.4.1. en 19 van het koninklijk besluit van 28 december 1972 betreffende de inrichting en de toepassing van de ontwerp-gewestplannen en gewestplannen, uit de schending van de Wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen en het Decreet van 23 oktober 1991 van het Vlaamse Gewest op de openbaarheid van bestuursdocumenten in de diensten en instellingen van de Vlaamse Regering, en genomen uit de schending van de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, meer in

het bijzonder het gelijkheidsbeginsel, het motiveringsbeginsel, het zorgvuldigheidsbeginsel en het redelijkheidsbeginsel, en uit het ontbreken van rechtens vereiste feitelijke en juridische grondslag,

doordat, het bestreden besluit overweegt ’dat ook dient opgemerkt dat uit de bovenvermelde karakteristieken van het project allereerst een grootschalig karakter naar voren komt; dat daartegenover dient gesteld dat de inplanting gebeurt in een zeer homogeen en open agrarisch gebied; dat het contrast tussen beiden te sterk is, rekening houdend met de totale oppervlakte en ook het volume van het ontwerp; dat dit ongerepte karakter van het gebied door de inplanting van dergelijk omvangrijk gebouw ten zeerste wordt verstoord, zoniet teniet wordt gedaan’,

terwijl, eerste onderdeel, overeenkomstig de artikelen 11.4.1. en 19 van het inrichtingsbesluit een bouwvergunning kan worden verleend voor een agrarisch bedrijf binnen het agrarisch gebied en de vergunningverlenende overheid daarbij, rekening houdende met de juiste feitelijke omstandigheden, een onderzoek moet doen naar de goede ruimtelijke ordening en slechts tot weigering van de vergunning mag besluiten wanneer zij meent dat op grond van deze juiste feitelijke omstandigheden de goede ruimtelijke ordening is geschaad en dit uitdrukkelijk moet motiveren,

terwijl, tweede onderdeel, het gelijkheidsbeginsel verhindert, dat de vergunningverlenende overheid, twee gelijke toestanden, behandelt op verschillende wijze,

zodat, het bestreden besluit, door ervan uit te gaan dat het ter plaatse een ’zeer homogeen en open agrarisch gebied’ betreft en het geplande bedrijf ’grootschalig’ zou zijn, terwijl in de onmiddellijke omgeving van de percelen van verzoekende partij twee tot woningen omgevormde landbouwbedrijven voorkomen, de aanvraag juist beoogt een herlocalisatie door te voeren van een agrarisch bedrijf van een woongebied naar een daartoe geëigende zone, en het een landbouwbedrijf van beperkte omvang betreft, de in het middel aangehaalde wetsartikelen en beginselen schendt";

Overwegende dat, in tegenstelling tot wat de verwerende partij opwerpt, het middel ontvankelijk is;

Overwegende dat het bestreden besluit de aanvraag omschrijft als volgt :

"Overwegende dat het project inhoudt dat vooreerst een stal wordt opgericht met een oppervlakte van 35 meter op 45 meter, bedekt met een zadeldak met een kroonlijsthoogte van 3,65 meter tot 4,50 meter en een

nokhoogte van 8,70 meter; dat deze stal wordt ingeplant op 20 meter uit de rand van de voorliggende weg, op 10 meter van de rechterperceelsgrens en op minimum 8 meter van de achterste perceelsgrens; dat zijn capaciteit 96 stuks bedraagt en dat deze constructie ook gedeeltelijk wordt aangewend als loods met ook een sanitaire ruimte en een bureel met tijdelijk verblijf; dat tegen de linkerzijgevel van deze stal sleufsilo's worden aangebouwd met een totaaloppervlakte van 18 meter op 38 meter en een capaciteit van 990 m³; dat tenslotte achter deze sleufsilo's ook een mestopslag is voorzien met een oppervlakte van 18 meter op 20 meter, een maximale hoogte van 1,50 meter en een capaciteit van 550 m³; dat, met uitzondering van de rechterperceelsgrens, rondom een groenscherm is voorzien, bestaande uit haagbeuk en streekeigen bomen";

dat verzoekers deze gegevens niet betwisten; dat het bestreden besluit op grond van die gegevens rechtmatig tot de conclusie lijkt te zijn gekomen dat het een "grootschalig" bedrijf betreft; dat voorts het bestreden besluit terecht lijkt te overwegen "dat in bijkomende orde nog dient opgemerkt dat de door de particulier aangehaalde rechtover gelegen landbouwbedrijven twee oude en kleine boerderijen betreffen die ondertussen zijn omgevormd tot een zuiver residentiële functie, zodat deze als vergelijkingspunten niet kunnen ingeroepen worden"; dat verzoekers verkeerdelijk stellen dat deze boerderijen bestaan uit verschillende gebouwen, die in "grootschaligheid" niet moeten onderdoen voor het geplande bedrijf; dat immers de grootste van de twee bestaande boerderijen een oppervlakte heeft van ongeveer 200 m², terwijl het bouwproject van verzoekers 2619 m² beslaat en deze twee boerderijen reeds blijken te dagtekenen vóór het gewestplan bij koninklijk besluit van 7 november 1978 werd vastgesteld; dat, tenslotte de foto's 1 tot 3 van de bouwaanvraag een open ruimte laten zien met enkel aan de horizon bebouwing; dat het middel niet ernstig is;

Overwegende dat niet is voldaan aan de eerste door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde

wetten op de Raad van State gestelde voorwaarde; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het verzoek tot tussenkomst van de gemeente Waasmunster in het administratief kort geding wordt ingewilligd.

Artikel 2.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig januari 1900 achtennegentig, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M. VRINTS,	kamervoorzitter,
de HH.	D. MOONS,	staatsraad,
	J. SMETS,	staatsraad,
Mevr.	A. EYLENBOSCH,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

A. EYLENBOSCH. **M. VRINTS.**